

Prædiken til 6. søndag efter trinitatis

Matt. 19, 16-26

Min nåde er dig nok.
Det ord er for de spæde,
som gennem dåbens dør
går ind til Herrens glæde.

”Lad de små børn være. I må ikke hindre dem i at komme til mig, for Himmeriget er deres”. Sådan talte Jesus til sine disciple, da de truede af de kvinder, der ville hen til ham med deres små børn. Vi kender historien rigtig godt, for vi hører den jo hver gang et barn skal døbes med de formuleringer, som findes hos evangelisten Markus. Og lige efter den lille fortælling om Jesus og børnene følger både i Markus-, Lukas- og Matthæusevangeliet beretningen om den rige unge mand, som er prædiketeksten til i dag. For børnene er der åbenbart gratis adgang til Guds rige. Spørgsmålet er: Har de voksne også det? Hvad skal vi gøre, for at få en plads i Himmeriget?

Vi har i dag hørt en beretning om en rig, ung mand der kommer til Jesus for at høre, hvad han skal gøre, for at få det evige liv. Men den rige, unge mand går bedrøvet hjem, da han får til svar, at han skal sælge alt, hvad han ejer og følge Jesus – for sådan vil han nemlig være fuldkommen og have en skat i

himlene.

Vi kunne konkludere, at det åbenbart er meget dyrt at få adgang til Guds rige, når man er blevet voksen. Der kræves noget ekstra, noget mere end det, som de små børn kan præstere ved bare at være små børn ... Sådan kunne vi i hvert fald godt forstå budskabet på denne søndag. Men lad os nu gå til fortællingen.

En ung mand kommer til Jesus. Unge mennesker er fulde af livslyst og fremtidsro. De har mod på livet, det ligger jo åbent foran dem. Når den unge mand spørger Jesus, hvad godt han skal gøre, for at arve evigt liv, så tænker han derfor nok ikke så meget på den himmelske salighed. Døden er fjern. Nej, han drømmer selvfølgelig om at opleve lykke og glæde her og nu i dette liv. Han er jo privilegeret af sin rigdom. Og alligevel er der noget, der mangler – han mangler et andet livsindhold – han længes efter lykken.

Hvad godt skal jeg gøre for at arve evigt liv? spørger den unge mand altså. Men Jesus svarer, at det gode må han spørge om hos ham, som selv er god, og som altid vil det gode – nemlig Gud. Derfor henviser Jesus da også til de bud, som Gud har givet. Dem kender den rige mand så godt. Han ved, at de er

vigtige. Og det er de ikke kun i en jødisk kultur. De har også betydning for os som er kristne. Til troens hovedstykker hører ifølge Martin Luther foruden trosbekendelsen og Fadervor også en gennemgang af de ti bud. Det fremgår af hans Lille Katekismus, der jo netop er skrevet for at hjælpe børnene og de unge med at få begreb om det væsentlige i kristendommen. Men hvorfor hører de ti bud med til troens hovedstykke? Svaret giver Luther i den lille katekismus: ”Gud lover alle, som holder disse bud, nåde og alt godt. Derfor skal vi også elske ham og stole på ham og glad og gerne leve efter hans bud”. Der følger altså ifølge Martin Luther en vel-signelse med, når man lever efter Guds bud. Og det gælder uanset om man er jøde eller kristen. Loven er i sig selv både god og gavnlig. Og lovens intention er at hjælpe mennesker til at gøre det, som er godt og undlade at gøre det, som er ondt. Derfor skulle vi da også høre læsningen fra Det gamle Testamente om lovgivningen på Sinai Bjerg, hvor Moses fik de ti bud skrevet på de to stentavler.

Budene holder os fast på det ansvar, som følger med at være et voksent menneske. Den ansvarlighed kan man ikke på samme måde forvente eller kræve af børnene, men de skal selvfølgelig opdrages til at kende det ansvar, der følger med at være et menneske blandt andre mennesker. De skal lære at tage hensyn. Loven holder os fast på, at vi er henvist på fællesskabet med de andre. De første fire af de ti bud handler om menneskers forhold til Gud, mens de sidste seks handler om vort forhold til andre mennesker. De to relationer kan ikke adskilles. Du

må ikke have andre guder. Du skal elske og holde dig til den Gud, som har skabt dig og givet dig livet. Men du skal også elske din næste som dig selv. Derfor skal du respektere og værne om din næstes ret til livet.

I sit svar til den unge mand fremhæver Jesus fem af de bud, som angår vores forhold til andre mennesker: Du må ikke begå drab – for det er din sag, at andre må leve, og dog ser vi hele tiden billeder af sønderbombede huse og mennesker, der leder efter omkomne i murbrokkerne. Du må ikke bryde ægteskabet – for det er din sag at værne om andres ægteskab, og dog bliver flere og flere skilt. Du må ikke stjæle – for det er din sag at værne om andres ejendom, og dog er det ganske almindeligt at unddrage sig skattebetaling, hvis man kan slippe af sted med det. Du må ikke vidne falsk – for det er din sag at værne andres gode navn og rygte, og dog griber vi ofte os selv i at tale ondt om andre. Du skal ære din far og din mor – for det er din sag at hjælpe de gamle i familien, dem som gav dig livet, og som havde omsorg for dig, da du havde brug for dem, og dog er der i Danmark et stigende antal voksne som har afbrudt kontakten til deres forældre.

Men hvis vi følger Guds bud, så er vi på rette vej til et liv i kærlighed. Budene er en hjælp til det helt overordnede: Du skal elske din næste som dig selv. Budene viser mig, at livet ikke handler om, hvordan jeg kan sikre mig *min egen lykke*, men om hvordan jeg kan *tjene min næste*, fordi jeg er bundet til ansvaret for hans liv.

Den unge mand svarer med frimodighed, at det har han holdt altsammen. Han synes selv, at han har styr på det. Han mangler

bare at gøre noget ekstra. Der må være noget andet og mere end blot at tage ansvaret på sig. Men Jesus viser ham, at det ansvar, han har for sin næste, bliver han aldrig færdig med. Der vil altid være fattige og nødlidende, ulykkelige og forfulgte, som har brug for hjælp. Der vil altid være nogen i din nærmeste omgangskreds, som har brug for dig. Du bliver aldrig ”færdig” med din næste, så du kan koncentrere dig om din egen lykke. Og for nu at holde manden fast på ansvaret siger Jesus: ”Vil du være fuldkommen, så skal du sælge alt hvad du ejer og give det til de fattige, og kom så og følg mig”.

Det er dog alligevel for stærk kost for den unge mand. Han hænger ved sin rigdom – og deri ligner han jo os andre vældig godt. Bibelen er jo fuld af advarsler mod rigdommen, fordi vi altid står i fare for at gøre Mammon til vores Gud – og dermed overtræder vi jo det første bud: Du må ikke have andre guder end mig.

Manden er ramt på sit ømme punkt. En mavepuster lige i solar plexus. Han går bedrøvet bort. Og vi kunne jo slå følge med ham og gå opgivende og ulykkelige hjem fra kirken, som store, klodsede kameler, der ikke har en chance for at komme gennem nåleøjet. Loven er god, jovist, men vi kommer til kort, for vi bliver aldrig færdige med det ansvar, vi er blevet betroet – og vi kan ikke finde frelse og liv ved at overholde loven. Vi bliver skuffede som den rige unge mand, hvis vi tror, at Jesus vil give os svaret på, hvordan vi selv kan skabe vores livslykke.

Derfor må vi sætte vort håb til, at der er en anden vej til livet og glæden. Den vej, som

Redaktion

Valgmenighedspræst
Margrethe Dahlerup Koch
V. Strandbjerg 32
6950 Ringkøbing
mdkoch@mail.dk

Sognepræst
Søren Jensen
Byløkken 27
8240 Risskov
sjen@km.dk

Søndagslæsning
udkommer hver uge på
www.grundtvig.dk
– hvor man også
kan tilmelde sig
elektronisk nyhedsbrev
om Søndagslæsning

Grundtvigsk Forum
Farvergade 27
1463 København K
Telefon 3373 2800
vartov@vartov.dk

Jesus selv er gået, og som han har banet for os. Der hvor vi ikke ser nogen mulighed, men må gå bedrøvede bort, dér standser han os og siger: Du kan ikke blive frelst ved egen magt og styrke og retfærdighed.

Guds fred er styrken i det ord,
der søger dig, indtil du tror,
at det, som ser umuligt ud,
dog er en mulighed for Gud.

Ja, for Gud er alting muligt. Det er hos ham, du finder frelsen og evigt liv, uanset hvordan det lige gik med at leve efter lovens bud. Derfor vil han ikke lade dig gå bedrøvet bort, men vende dig om mod det sted, hvor du skal finde ham: Han vender dig mod dåben. Der skal du finde porten til Guds rige.

Loven skal du følge – men du kommer aldrig til rette med dit liv alene ved at overholde lovens bud. Der skal andet og mere til. Du skal tro på Guds nåde og lade hans retfærdighed gælde for dig. Ved egen kraft magter du det ikke. Men for Gud er alting muligt.

Amen

Hans Boas

Lystrup

Salmer:

392, 691, 678, 493, 439, 505, 522